

Psalm 2: *Quare fremuerunt gentes?*

*Koningen, komt nu tot inzicht!-
weest gewaarschuwd,
rechters der aarde!*

Wij hebben een aardige koning.
Hij doet niets, hij kan niets,
hij is niets.

Daarom doen wij alles zelf,
al bereiken wij daar niets mee.

Wij bakken broden, slachten koeien,
verdedigen ons land tegen niemand,
want niemand wil ons hebben.

Er zijn dagen dat wij ons afvragen
waarom wij eigenlijk bestaan.

Maar anderen zijn jaloers op ons
en op onze koning. Dus
twijfelen wij soms:

zou ons bestaan meer zin hebben
dan wij denken?